

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Rasspecifika avelsstrategier

RAS

Stabyhoun

Svenska Stabyhounklubben, SvSK.
Rasklubb i Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar, SKF
2007

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Innehållsförteckning	2
Bakgrund Rasspecifik Avelsstrategi	3
Vad är en rasspecifik strategi - behövs den?	3
RAS vems ansvar?	3
Framtagandet av Rasspecifik Avelsstrategi för Stabyhoun	3
Rasens historiska bakgrund och utveckling	4
I Nederländerna	4
I Sverige	4
Avelsbas	4
Populationen	4
Genetisk variation	5
Hanhundsanvändning	6
Mål och strategier	6
Egenskaper/ Användningsområden/Funktion/Jakt	7
Notis/brev från NL	8
Mål och strategier	8
Hälsostatus	8
Höftledsdysplasi (HD) och Armbågsledsdysplasi (AD)	9
Epilepsi	9
Ögonlysning	9
Statistik från försäkringsbolagen och enkätundersökning	9
Mål och åtgärder	9
Mentalitet	9
Mål och åtgärder	
Exteriör	10
Mål och åtgärder	10
Sammanfattning av avelsstrategin	11
Svenska Stabyhounklubbens avelspolicy	11
Mål och framtidsvision	11
Källor för informationshämtning	12

Stabyhoun benämns i texten som stabij/ stabijen/ stabijhoun.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Bakgrund Rasspecifik Avelstrategi

På Svenska Kennelklubbens Kennellfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en s k rasspecifik avelsstrategi. Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna, som i sin tur i huvudsak delegerar ut arbetet på rasklubbarna, även om samordningsansvaret kvarstår hos specialklubben. / text från SKK

Vad är en rasspecifik strategi - behövs den?

En rasspecifik avelsstrategi (RAS) är en handlingsplan för aveln inom en specifik ras. SKKs Avelspolicy anger målen, strategin beskriver vägen dit.

RAS vems ansvar?

Ansvar för rasens framtid ligger alltid ytterst hos den enskilda uppfödaren och ägaren till avelshunden. För att fatta relevanta beslut behöver den enskilda ägaren både allmänna kunskaper om avel och fakta kring den egna tiken samt den tilltänkta avelshunden, vad gäller egenskaper, mentalitet och nedärvbar sjukdomshistorik.

Allt för att målen i den planerade kullen ska ligga så nära den avelsstrategi som finns för rasen och de personliga avelsmålen.

Framtagandet av Rasspecifik Avelsstrategi för Stabyhoun

SvSK's styrelse har under en längre tid arbetat med RAS. Styrelsen har kallat till medlemsmöten för diskussion, men dessa har tyvärr blivit inställda pga. för litet intresse.

SvSK bildades under hösten 2000. Rasklubben ligger under Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar (SKF). År 2000 fanns det ca 40 registrerade hundar i Sverige och idag har det antalet vuxit avsevärt (2006-12-31 var det 372 registrerade stabijer). Rasen har blivit väldigt populär och i Sverige finns den största populationen utanför rasens hemland. Stabijhoun ingår enligt FCI's klassifikation i grupp 7.

Rasens historiska bakgrund och utveckling.

I Nederländerna

Då den fattiga bonden inte hade råd att ha fler hundar för olika arbetsuppgifter, var han tvungen att ha en så mångsidig hund som möjligt, en som kunde hjälpa till på gården. En stabijhoun kunde både följa med på jakt samt finna och apportera bytet. Den var också en utmärkt sork- och mullvadjägare. För att bonden skulle få in lite extra pengar tog han hunden i en korg på cykeln och åkte runt för att jaga mullvad. Mullvadsskinnet var mycket eftertraktat till foder i handskar. Den skulle också varsko familjen vid främmande besök samt vara en trevlig familjehund. Stabijhoun kommer från Friesland i Nederländerna och härstammar troligen från en frisisk fågelhund och en spaniel som spanjorerna hade med sig på 1500-talet. Den hör till familjen stående och stötande fågelhundar som länge förekommit i Europa.

Det finns två holländska hundraser som kommer från provinsen Friesland i Holland. Det är Wetterhoun och Stabijhoun. Dessa två raser användes ofta till samma arbete och korsades med varandra. De erkändes av Nederländska kennelklubben samtidigt och representeras av en gemensam rasklubb. Ändå liknar de inte varandra till utseendet med undantag av de s.k. "murslevs-öronen".

Den 10 oktober 1942 erkändes Stabijhoun som ras i Holländska Kennelklubben och aveln påbörjades med 30 hundar. I början av 60-talet bestämdes att 60 hundar skulle få bli registrerade genom typning vad gällde både utseende och fältarbete. Detta register stängdes 1968.

Namnet Stabyhoun kommer från det nederländska uttrycket sta-mij-bi, som betyder stå mig bi. Stavningen av stabyhoun är en gammal stavning, idag ska det egentligen stavas stabijhûn. Namnet uttalas [stabejhun]. I sitt hemland kallas den för Stabij eller Bijke.

I Sverige

Stabijhoun är i Sverige idag en uppmärksam ras. Den har blivit en populär all-round hund tack vare bredden i dess egenskaper. Stabijen används inom jakt, spårarbeten, lydsträning, apportering och agilty, vilket gör den till en aktiv hund. Den är social, har mycket lätt för att umgås med människor, andra hundar och sällskapsdjur.

Avelsbas

För att lättare åskådliggöra innebörden av avelsbas har vi valt att dela upp texten i tre områden; population, genetisk variation och hanhundsanvändning.

Populationen i Sverige, från 1990-talet

Stabijhoun är en numerärt liten ras, snittet på registrerade valpar senaste fem åren är 56 valpar/år (år 2001-2006).

Den första stabijen registrerades i början av 90-talet. Det var två tikar och två hanhundar, vilka importerades från Nederländerna. Dessa fyra individer har lagt grunden till den svenska populationen. Den första svenskfödda stabijhounkullen registrerades år 1997.

Nuläget

Rasen har en god reproduktionsförmåga mätt i antal valpar per kull. Ser man till statistiken från 1997 tom år 2006 är kullstorleken i snitt är 6,98 valpar och medianen är 7,0 valpar per kull. Under samma tid har det registrerats 50 kullar, 350 svenskfödda stabijer, fördelat på 161 hanar och 189 tikar. Importerade stabijer uppgår till 22 stycken.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

	Stabier födda under 1997	Stabier födda under 1998	Stabier födda under 1999	Stabier födda under 2000	Stabier födda under 2001	Stabier födda under 2002	Stabier födda under 2003	Stabier födda under 2004	Stabier födda under 2005	Stabier födda under 2006	Summa:
Antal reg. kullar	1	2	2	0	5	6	9	7	9	9	50
Antal valpar	7	15	15		42	43	58	56	58	56	350
varav hanar	4	9	13		17	17	27	18	27	29	161
varav tikar	3	6	2		25	26	31	38	31	27	189
HD:											
A			5		20	25	19	22	10		101
B (och UA)	4	10	4		8	9	14	11	6		66
C/1	2	1	1		3	5	11	7	2		32
D					4	1	3		2		10
Antal HD röntgade individer per födelseår											
	85.71%	73.33%	66.66%		83.33%	93.02%	81.03%	71.42%	34.48%		
AD:											
UA	3	5	8		21	27	41	35	15		155
Lbp					3	1	1	1	1		7
Antal HD röntgade individer per födelseår											
	42.85%	33.33%	53.33%		57.14%	65.11%	72.41%	64.28%	27.58%		

Tom dec 2006

Genetisk variation

För en långsiktig hållbar utveckling av rasen är det viktigt att matadoravel och inavel undviks i så hög grad som möjligt. Inaveln medför att anlag för vissa egenskaper dubbleras och när man dubblerar ett anlag försvinner ett annat. Gener som man förlorar inom rasen går aldrig att få tillbaka. Genom bibehållen genetisk variation skapas förutsättningar för att behålla rasens goda hälsa, reproduktionsförmåga och funktion. Dessutom upprätthålls förutsättningarna för att vidareutveckla

rasens funktionalitet. Populationen av Stabij i Sverige är mycket liten, varvid populationsanalyser inte ger tillförlitliga resultat. För att vidga avelsbasen kommer rasen att vara beroende av importerat material samt utlandsparningar. För att vara rasen till nytta måste man se till att ingen eller endast ett fåtal av den importerade hundens anfäder finns i de svenska stamtavlorna. Samma gäller om man åker utomlands för att para.

I Sverige

När man studerar de svenskfödda kullarna finner man att många av våra stabier är nära besläktade. Rasen dras med flertalet kullar med en inavelsgrad över 6.25 % räknat på fem generationer.

Inavelsgrad: Antal kullar:

0 - 2,5%	12 kullar
2,5 - 5 %	9 kullar
5 - 6,25 %	7 kullar
6,25-7,5 %	9 kullar
7,5 - 10 %	7 kullar
10 - 12,5 %	6 kullar

Trenden på inavelsgraden minskar med åren:

År	1997	1998	1999	2000
Inavel i %	10,30%	7,70%	6%	

2001	2002	2003	2004	2005	2006
2,40%	3,40%	3,10%	3,20%	2%	1,20%

Nedan följer fördelningen av användningen av hanhundar respektive tikar på de 50 första kullarna i Sverige: Till dessa kullar har det använts 35 hanar och 24 tikar.

Antal kull (K)/hanhund (H):

Ant K	<u>Sv-född H</u>	<u>Imp.H</u>	<u>Utl H</u>
4			
3	1	1	2
2	4	2	1
1	11		13

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Antal kull (K)/tik (T):

Ant K	Sv-född T	Imp T
5		1
4		1
3		2
2	11	3
1	7	

Antal valpar/hane respektive tik:

antal valpar / hane	Svenskfödd	Import	utlandsparning	Antal valpar:	antal valpar / tik	Svenskfödd	Import	Antal valpar:
1	1			1	1			
3	1		1	6	3			
4			1	4	4	2		8
6	1		2	18	6	1		6
7	4		3	49	7	1		7
8	1		3	32	8	1		8
9	2		3	45	9	2		18
10			1	10	10	1		10
11					11	1		11
13		1	1	26	13	2		26
14	1			14	14			
15		1		15	15	2	2	60
16					16	2		32
17	2		1	51	17	1	1	34
18		1		18	18	1	1	36
19		1		19	19	1	1	38
20			1	20	20			
21					21		1	21
22	1			22	22			
35					35		1	35
S:a				350				350

tom 2006-12-31

kommande uppfödare/hanhundsägare om vikten av att varje parning ska tillföra rasen individer, vilka ska kunna nyttjas av den befintliga populationen i Sverige.

Hanhundsanvändning

Överanvändning av enskilda individer utgör en av de största farorna i hundaveln. Därför är det viktigt att öka medvetenheten om detta hos uppfödarna och ge dem information om vilka individer som redan har många avkommor och barnbarn. Både tik- och hanhundsägarna har i detta sammanhang ett mycket stort ansvar.

Det går inte att på lång sikt bredda den genetiska variationen utan att samtidigt ha kontroll över hanhundsanvändningen.

Mål och strategier

Kortsiktiga mål

För att öka avelsbasen och bredda den genetiska variationen har SvSK i sin avelspolicy begränsat hanhundsanvändningen. Inavelsgraden rekommenderas att vara under 6.25% och denna siffra måste på sikt minskas. Avelsbasen bör breddas genom utlandsparningar och import.

Men tanke på vikten att avelsbasen breddas måste även tikägarna ta sitt ansvar och begränsa antalet valpkullar per tik. I klubbens avelspolicy rekommenderas uppfödare att utvärdera tikens tidigare kull vid 1 års ålder innan nästa parning sker.

Målsättningen är också att bibehålla rasens goda reproduktionsförmåga. Öka uppmärksamheten om att EP, epilepsi förekommer i rasen.

Aveln ska bedrivas målinriktad, långsiktigt, genomtänkt och inte leda till brister i hälsa, mentalitet och funktion. Inte heller ska rasen tömmas på genetisk variation utan att bibehålla de ursprungliga anlagen för arbete som rasen besitter.

Långsiktiga mål

Värna om rasens ursprung, bibehålla kvalitén och dess karaktäristiska drag.

Idag/nuläget

Rasen är i nuläget beroende av nya individer i aveln. SvSK ska arbeta aktivt med att upplysa uppfödare och

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Att sätta funktion, hälsa och mentalitet i förgrunden i avelsarbetet.

Strategier/prioritering

Vid avelsarbete krävs en bred raskunskap, vilket naturligtvis inte alla kan ha. Dock måste alla uppfödare, både tik- och hanhundsägare ta sitt ansvar och inhämta kunskap om rasen och även delge den till alla valpköpare.

SvSK påtalar vikten av att aveln och uppfödningen skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och SKKs regler. Vidare strävar SvSK efter att avelspolicyn accepteras och efter bästa förmåga följs av uppfödarna, att alla strävar efter att uppnå ett gott samarbete och öppenhet mellan uppfödare.

Då vi sett att det emellanåt förekommer trefärgade valpar, vilket inte är godkänd färg enligt standarden är det viktigt att dessa registreras som trefärgade.

Vad gäller stabijhoun så vet vi att det finns uppfödare som verkligen letar efter oanvända hanhundar för att göra det bästa för rasen, trots detta är det av yttersta vikt att de restriktioner avseende begränsning av hanhundsanvändningen i rasen verkligen följs. Följer uppfödare och hanhundsägare de krav och rekommendationer som finns kan rasen ha en möjlighet att överleva.

Vid import av stabijer är det viktigt att beakta importens härstamning/släktskap i förhållande till avelsmaterialet i Sverige – detta för att bibehålla en så bred avelsbas som möjligt.

SvSKs avelspolicy rekommenderar en begränsning av antalet parningar för hanhund.

Rasen är under uppbyggnad i Sverige och alla måste förstå vikten av att använda sig av hanar, vilka tillför nya gener till populationen, allt för rasens överlevnad.

Egenskaper/Användningsområden/Funktion/Jakt

Rasklubben har arbetat fram ett förslag till officiella jaktprovsregler, godkända av SKF (december 2005). Provet kommer att ligga till grund för dokumentation av stabijens rasstypiska jaktenskaper. Stabijhoun används till många olika typer av jakt i Sverige idag. De jaktliga egenskaperna är inom rasen inte homogena. Det finns idag Stabijhoun som används till att stöta och apportera fågel och småvilt, eftersökshund, kortdrivande på rådjur, jaga mink, någon enstaka har också ställt älg. Det varierar dock vilka anlag den enskilda individen har. Enligt enkätundersökning år 2002, visar många hundar ett stort intresse för rådjur (55 %) av dessa uppges det att 17 % driver med skall, endast 5 % (3 hundar) driver dock längre än 15 minuter. 75 % uppges apportera, varav 33 % också bär vilt, 93 % uppger att hunden spårar.

Ingen Stabijhoun har ställt upp på det jaktprov som för dagen gäller i Sverige (eftersöksgrenar; apportering i vatten, släpspår samt fältarbete för stående fågelhund).

I rasens hemland finns ett generellt apporteringsprov, där även släpspår och vatten ingår. På dessa prov kan man se Stabijhoun, men på fältprov lyser rasen med sin frånvaro. Apporteringsprovet som finns i Holland ger ej meritering för att erhålla internationellt exteriört championat, för detta krävs ett fältprov. Det finns inga internationella champions av rasen i Holland.

En gemensamm egenskap hos Stabijhoun är att det är en mycket noggrann och duktig eftersökshund. Detta stöds också av att viltspårprov är den provform där vi finner meriterade hundar.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Notis/brev från NL nederländska specialklubben; Nederlandse Vereniging voor Stabij- en Wetterhounen (NVSW).
Stabijhoun kommer från Friesland, en provins i Nederländerna. I detta område finns många vattendrag, sjöar och skog. Stabijhoun var och är en hund som huvudsakligen användes av bönder. Det är således en alldaglig hund vad gäller utseendet, men användbar till mycket. Eftersom man oftast bara kunde hålla en hund måste den vara en god jakthund för kanin, fågel i vatten och på land samt även för predatorer som iller. Vattenarbete var och är en specialitet för rasen liksom förmågan att klättra på de allra svåraste vattenbankarna. På gården måste hunden vara vänlig mot boskapen, snäll och tolerant med barn och en god vakthund. Den måste också kunna hålla gården fri från skadedjur som möss, råttor och mullvadar. Den användes ofta som specialist på mullvadsjakt, eftersom den kan fånga och döda små djur utan att skada pälsen på dem. De olika specialiteterna finns fortfarande i rasen idag och används också. Detta betyder att några kan vara mer lämpade för mullvadsjakt, andra kanske passar bäst som vakthundar, men alla är bra hundar för jakt, framförallt vattenarbete. I sin kroppsbyggnad visar Stabijhoun tydligt att den är utformad för att både simma och klättra på vattenbankar samt gräva. Eftersom arbetsegenskaperna finns bevarade i rasen tycker NVSW (Nederländska klubben för Stabij- och Wetterhoun) att det är viktigt att även i fortsättningen bevara dem. Vi hoppas därför att ni kommer att ta ovan nämnda egenskaper i beaktande i er uppfödning av Stabijhoun i Sverige och övriga Skandinavien och att ni kommer att försöka bibehålla dessa karaktäristiska drag lika mycket som vi gör i rasens hemland.

Idag/nuläget

I nuläget ser vi en positiv utveckling där antalet arbetande stabijer ökar. Flera ägare har insett stabijens kapacitet när det gäller bredden på dess jaktegenskaper. Stabijens envishet och uthållighet lämpar sig väl för jakten, men även till en mångsidig och arbetsvillig allroundhund.

Mål och strategier

Kortsiktiga mål

Jaktprovsreglerna fastställdes 2006 och gäller från 2006-07-01
Stimulera staj ägarna att delta i introduktion till jaktträningen.
Uppmuntra stabij ägarna att starta på jaktprovet.

Långsiktiga mål

Bevara dess ursprungliga och karaktäristiska arbetssätt.
Att öka intresset bland uppfödare, hundägare och valpintressenter för fågelträning/jakt, för att i ett långsiktigt perspektiv kunna dokumentera rasens kapacitet, både som vattenapportör och vid skogs/fält fågeljakt.
Göra kontinuerliga uppföljningar av provprotokollen och noga följa utvecklingen och dokumentera rasens egenskaper.

Strategier/prioritering/åtgärder

Att öka intresset för rasens jaktliga funktion hos uppfödare, hundägare och valpspekulanter genom att SvSK aktivt bjuder in till träningstillfällen, utbildningsinsatser etc.
Informera och framhålla rasens jaktliga funktion genom klubbens publikationer.

Hälsostatus

Höftledsdysplasi (HD) och Armbågsledsdysplasi (AD)

Höftledsdysplasi (HD) är en utvecklingsrubning i höftleden resulterande i bristande passform mellan ledkula och ledskål, vilket i sin tur ger upphov till benpålagringar i leden. Ärftlighetsgången är polygen nedärvning.

Enligt SvSK's etiska avelspolicy ska de Stabijer, vilka används i aveln skall vara HD-fria, HD-A eller HD-B och för AD gäller AD UA, med undantag för hundar röntgade före 2004-03-01. För registrering av valpar hos SKK finns inga restriktioner när det gäller HD och/eller AD.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

HD-statistiken, 2005-12-31 ser ut enligt följande:

Antal röntgade: 173

Andel med resultat A 49,2% (85 stycken)

Andel med resultat B 31,8% (55 stycken)

Andel med resultat C 14,4% (25 stycken)

Andel med resultat D 4,6% (8 stycken)

Av födda stabier år 1997 – 2003 HD-röntgades 82%.

Armbågsledsdysplasi (AD) är en onormal förslitning av ledbrosket som ger upphov till benpålagringar. Ärftlighetsgången är polygen nedärvning.

AD-frekvensen är 6 individer, 4,5 % på 133 antal röntgade.

Av födda stabier år 1997 – 2003 AD-röntgades 60 %.

I Holland röntgas ej armbågslederna rutinmässigt.

Epilepsi (EP)

Enkätundersökningen visar att det finns EP hos ett fåtal individer. Vid efterforskning har det framkommit att i rasens hemland finns individer med EP.

Ögonlysning

Varken i rasens hemland eller i Sverige är ögonlysning något som har diskuterats.

Statistik från försäkringsbolagen och enkätundersökning

Enligt information från försäkringsbolag och genomförd enkätundersökning har vi sett följande abnormiteter i rasen;

Eosinofila plaque, epilepsi, kryptorchism /monochism (testiklarna är ej normalt belägna i pungen) och underbett har förekommit i låg frekvens. Enstaka fall av njurfel, persisterande ductus arteriosus/PDA, medfödd bogledsluxation, prostatahypertrofi (förstorad prostata) på ung hund och kroksvans har förekommit.

Mål och åtgärder

Minska frekvensen HD och AD i populationen. Ju fler djur som röntgas desto säkrare bli valet av avelsdjur. Därför ska alla

uppfödare uppmana sina valpköpare att röntga både höfter och armbågar.

Utvärdering av HD, AD och mentaliteten ska ske på tidigare kull efter 12 månaders ålder innan föräldradjuren åter går i avel.

Vid planerad avel ska alla vara noggranna med att söka information och vara lyhörd om defekter och sjukdomar i linjerna, för att i möjligaste mån undvika sjukdom.

För samtliga defekter och sjukdomar som förekommer i rasen gäller att de bevakas kontinuerligt för att undvika att de ökar i omfattning.

Mentalitet

Stabien är en social och aktiv ras som kräver tid och engagemang av sin ägare.

Det är viktigt att socialisera valpen tidigt, den måste även vänja sig vid olika miljöer, aktiviteter och den behöver en trygg och konsekvent ledare som lotsar den genom tillvaron.

En viss nonchalans mot främlingar kan ibland ses, men stabien får aldrig vara aggressiv eller visa rädsla.

Egenskaper som intelligens, vakenhet, vänlighet, följsamhet och tillgivenhet är det som högt uppskattas hos rasen.

46 stabier har genomfört mentalbeskrivning (MH) fram till 2005-12-31. Antalet beskrivna stabier som genomfört MH är en för låg andel för att kunna utvärderas, men vi ser att det finns en skottberördhet som vi noga måste följa upp.

Mål och åtgärder

*Att arbeta för att bibehålla den vänliga, trevliga mentalitet som utmärker Stabyhoun som allroundhund.

*Att värna om de jaktliga anlagen.

*Att uppfödarna informerar valpköparen om vikten att socialisera och aktivera stabien.

*Att följa upp den skottberördhet som har visats sig vid mentalbeskrivningen genom att stimulera uppfödarna till att få fler kullar mentalbeskrivna.

*Vikten av att dokumentera mentaliteten i klubbens hälso- och utvärderingsenkät.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Exteriör

Kvalitén är i nuläget god, det vill säga en hög andel hundar med 1:a pris i kvalité på utställning. Enligt de domare från rasens hemland som dömt stabijen i Sverige har rasen en hög standard.

*Stabijen förekommer i tre färgkombinationer, svart & vit, brun & vit. Orange & vit har förekommit i liten skala i äldre stamtavlor, men idag finns ingen Känd individ i denna färgvariant kvar. Trefärgade stabijer förekommer, detta är ett diskvalificerande färgfel.

Mål och åtgärder

Bibehålla dess ursprungliga karaktäristiska drag från rasens hemland.

Att hos uppfödare och exteriördomare öka förståelsen för sambandet mellan konstruktion och rasens ursprungliga funktion.

Sammanfattning av avelsstrategin

SvSK har antagit en avelspolicy där alla ska arbeta aktivt för att bredda avelsbasen, använda rastypiska, mentalt sunda och friska hundar i aveln.

Svenska Stabyhounklubbens avelspolicy/etiska regler

Framarbetad på SvSK:s uppfödarmöte.
Reviderad Årsmöte 2006

- ❖ Arbeta för att bibehålla Stabyhouns rasspecifika egenskaper.
- ❖ Vid parningstillfället ska båda föräldrarna ha uppnått minst 2 års ålder.
- ❖ De stabijer, vilka används i aveln skall vara HD-fria, HD-A eller HD-B
- ❖ De svenska stabijer, vilka används i aveln skall ha AD status UA. Hundar födda före 2004-03-01 är undantagna.
- ❖ Lägst 2: a pris i kvalitetsbedömning på utställning.
- ❖ Ej upprepa samma kombination.
- ❖ Svenskfödd hanhund får ha max tre kullar under sin livstid (utlandsparning ej inräknad).
- ❖ Svenskfödd hanhund får ha max en svensk parning per kalenderår.
- ❖ Endast använda friska och sunda hundar i avel.
- ❖ Utvärdering ska ske på tidigare kull (efter 12 månaders ålder) vad gäller HD, AD, mentalitet samt exteriör innan tik används ytterligare i avel.
- ❖ Uppfödaren skall en gång per år lämna in hälsoenkät över årets uppfödda kullar.

Mål och framtidsvision

Stabijhoun ska besitta den ursprungliga jaktliga grundegenskapen som apportering och arbetslust samt följsamhet, lyhördhet och intelligens.

Arbeta aktivt för att bibehålla den goda exteriöra kvalité som idag finns.

Utvärdering ska ske på tidigare kull (efter 12 månaders ålder) gällande HD, AD, mentalitet samt exteriör innan tik eller hane används ytterligare i avel.

Uppfödaren ska årligen lämna in hälso-/utvärderingsenkät över årets födda kullar.

Stabijägarna uppmanas att lämna in en hälsoenkät när deras stabij är ca 2 år, 5 år, 8 år och 10 år gammal.

Att ytterligare styrka rasens goda hälsa och minska förekomsten av de ärftliga sjukdomar som finns i rasen. Arbeta för att minska andelen individer med HD/AD-belastning. Stimulera till att alla valpar blir HD- och AD-röntgade före två års ålder.

Rasen är under uppbyggnad och alla måste förstå vikten av att använda sig utav hanar vilka tillför nya gener till populationen. För att öka den effektiva populationsstorleken är det viktigt att följa rasklubbens rekommendationer att använda så många och obesläktade hundar som möjligt i aveln. Därför är rasen helt beroende av att det importeras och används avelsdjur från utlandet för att bredda avelsbasen.

Uppfödaren ska vara väl förtrogen med rasstandarden och använda sig av rastypiska hundar med en sund mentalitet. Parningar ska anmälas till avelsrådet för att denne ska hållas ajour med användandet av hanhundar.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS, Stabyhoun.

Källor för informationshämtning

1. SKK Rasdata och Lathunden
2. Enkät utsänd till samtliga medlemmar i Svenska Stabyhounklubben 2002. 78 enkäter utsända, 59 stycken svarade.
3. Boken "The Dutch Breeds", producerad av Nederländska Kennelklubben. Författare för Stabyhoun W. Dooper.
4. Brev från nederländska specialklubben; Nederlandse Vereniging voor Stabij- en Wetterhounen (NVSW).
5. Skadestatistik från försäkringsbolagen